

РЕШЕНИЕ

№ 41987

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7201** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалбата на Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК[ЕИК], представлявано от председателя Ю. Н. чрез пълномощник адв. Я. против мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. № 1631/27.05.2025 г. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради нарушаване на установеното в закона изискване за писмено произнасяне. Изтъква се, че по силата на Закона за авторското право и сродните му права на кметовете на общини са вменени функции по упражняване на контрол върху търговските и туристическите обекти, те определят длъжностни лица, които установяват нарушения, както и издават наказателни постановления. Ето защо и отговорът, че [община] не съхранява търсената информация не е споделим. На изложените основания се претендира отмяна на оспорения акт и връщане на преписката на органа със задължителни указания да предостави на заявителя достъп до поисканата обществена информация. Заявява се искане за присъждане на разноски, съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответната страна - Кмета на [община], област С. не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство е образувано по заявление вх. № 1631/27.05.2025 г., депозирано от Фондация „Върховенство на закона“ до кмета на [община]. Търсената

информация е формулирана в пет въпроса, както следва:

1. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 от закона за туризма и са предоставили на кмета на общината доказателства за отстъпените им права за публични публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г.-31.12.2024 г.?
2. Колко на брой и в какъв размер са санкциите, наложени след установени нарушения на чл. 98в¹ от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г.-31.12.2024 г.?
3. Колко са длъжностните лица, определени да контролират спазването на чл. 98в¹ от ЗАПСП към 31.12.2024 г.?
4. Колко проверки са извършени във връзка с извършването на контрола по смисъла на чл. 98в¹ от ЗАПСП в периода 01.01.2020 г.-31.12.2024 г.?
5. Постъпили ли са искания за съдействие от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата при или по повод проверки в периода 01.01.2020 г. - 31.12.2024 г. (чл. 98, ал. 2, т. 8 от ЗАПСП) и съответно колко на брой?

Като предпочитана форма за достъп е посочено предоставянето на информацията по електронен път, или на интернет адрес, където се съхранява или са публикувани данните.

С писмо изх. № 1631#1/29.05.2025 г. заявителят е уведомен, че [община] не разполага с търсената информация.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Действително, съобразно установената съдебна практика, уведомлението по чл. 33 от ЗДОИ, каквато форма е придадена на писмо изх. № 1631#1/29.05.2025 г., не представлява индивидуален административен акт и не подлежи на оспорване по съдебен ред. В жалбата са наведени доводи за формиран мълчалив отказ по депозираното заявление за достъп до обществена информация, а дали такъв е налице е обусловено от отговора на въпроса, налице ли са били предпоставките по чл. 33 от ЗДОИ за изпращане на уведомление.

Заявеният достъп се отнася до информацията относно вменено по силата на чл. 98в¹, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) правомощие на кметовете на общини по упражняване на контрол върху търговските и туристическите обекти по чл. 3, ал. 2 от Закона за туризма за предварително уредените права за публично изпълнение на живо или чрез запис на произведения, на записани изпълнения, на звукозаписи, на записи на филм или на друго аудио-визуално произведение или на части от тях. Този контрол се осъществява от тях, посредством поискване, най - малко веднъж годишно, на доказателства за отстъпените на търговските и туристическите обекти по чл. 3, ал. 2 от ЗТ права за публично изпълнение. Неизпълнението на това задължение е скрепено със санкция, като ангажирането на административно-наказателната отговорност на виновните лица е в компетентността на кмета на общината. (чл. 98в¹ от ЗАПСП)

Предвид изложеното, прилагането на разпоредбата на чл. 33 от ЗДОИ е изключено по силата на нормативните актове, в частност ЗАПСП, регламентиращи правомощията на кметовете на общини в обществените отношения, предмет на заявлението за достъп до обществена информация. Доколкото задълженият субект разполага с исканата информация, с оглед вменените му по силата на закона правомощия, същият дължи произнасяне с решение по [чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ](#) за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, което е индивидуален административен акт, за разлика от уведомлението по [чл. 33 от ЗДОИ](#). След като не са налице предпоставките по [чл. 33 от ЗДОИ](#), налице е мълчалив отказ по

заявлението за достъп до обществена информация, а оттук и годен предмет на съдебно оспорване. По същността си мълчалив отказ е индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В чл. 28, ал. 2 във връзка с чл. 3 от ЗДОИ е предвидено, че решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп се взема от органа, представляващ съответния задължен по закон субект, или от „изрично определено от него лице”. С оглед разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, следва да се приеме, че кметът на [община] има качеството на задължен субект по смисъла на закона. Следователно, оспореният отказ е постановен от компетентно орган, в чийто правомощия влиза взимането на решение дали да предостави исканата обществена информация, или да постанови отказ.

Съгласно [чл. 2, ал. 1](#) от [ЗДОИ](#) обществена информация е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според [чл. 9, ал. 1](#) от [ЗДОИ](#) обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл. 12, ал. 1 и ал. 2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и ал. 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според [чл. 13 от ЗДОИ](#) достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 - случаите на надделяващ обществен интерес.

Кметът на [община] е задължен субект по смисъла на [чл. 3, ал. 1](#) от [ЗДОИ](#). Върху него тежи задължението да се произнесе по подаденото заявление за достъп до обществена информация, което той може да направи сам или чрез орган с делегирана компетентност. В този смисъл са изричните разпоредби на [чл. 28, ал. 2](#) от [ЗДОИ](#), въвеждаща изискването за писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и [чл. 38](#) и [чл. 39](#) от [ЗДОИ](#), регламентиращи изискванията за формата и съдържанието на административния акт - решение, в това число и когато са налице условията на закона за постановяване на отказ за предоставяне на достъп до търсената обществена информация. Следователно, мълчалив отказ е недопустим, като законът изисква задължително писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Непроизнасянето по депозираното от Фондация „Върховенство на закона“ заявление за достъп до обществена информация, е незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени, а преписката да се върне за изрично произнасяне по заявлението с решение по [чл. 28, ал. 2 ЗДОИ](#). За пълнота на мотивите, следва да се посочи, че при произнасянето с изричен акт по заявлението органът следва да съобрази, че в съответствие с установената съдебна практика, обобщаването на налична информация е в кръга на задълженията на административния орган. Също така следва да съобрази смисълът на формулираните въпроси в заявлението, от там да изведе сведение за съдържанието на информацията, по отношение на която е заявен достъп, като даде адекватни отговори на тези отправените към него въпроси.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът дължи възстановяване на разноските на жалбоподателя. В случая такива са направени в размер на 1010

лв., от които 10 лв. - държавна такса и 1000 лв. - адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 1 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК[ЕИК], представлявано от председателя Ю. Н. чрез пълномощник адв. Я. мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. № 1631/27.05.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община], обл. С. за произнасяне по депозираното от Фондация „Върховенство на закона“ заявление за достъп до обществена информация вх. № 1631/27.05.2025 г., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок.

ОСЪЖДА [община], обл. С. да заплати на Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК[ЕИК], представлявано от председателя Ю. Н., разноски по делото в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ